

هویت واحده امت اسلامی نباید فراموش شود

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطاهرين وصحبه المنتجبين ومن تبعهم باحسان الى يوم الدين.

برای من خیلی جالب و شیرین و زیبا است این اجتماعی که امروز به برکت نام مقدس نبی اکرم در اینجا تشکیل شده. در گذشته، گاهی اجتماعی با برادران علمای اهل سنت داشتیم — بخصوص علمای بلوچ که من سابقه‌ای زیادی با این آقایان دارم — لکن مدتی بود چنین جمعی را ما زیارت نکرده بودیم؛ امروز الحمد لله اینجا تشریف دارید. با بعضی از این آقایان مثل آقای مولوی عبدالرحمان، مولوی ساداتی، آقای ملاقادر — که [البتّه] ایشان در جلسه نیستند — و آقای مولوی عبدالصمد، ما از قدیم ارتباط و دوستی داریم؛ بعضی از زمان تبعید در ایرانشهر، بعضی از اوایل انقلاب. الحمد لله جمع حاضر یک گل سرسیدی از مجموعه‌ای عناصر اهل سنت کشور ما هستند. بیاناتی هم که کردید، بیانات بسیار خوب و درستی بود و خداوند ان شاء الله به ما کمک کند که همه بتوانیم در راه اهداف عالی اسلام حرکت

کنیم.

مسئله‌ای اساسی بنده، مسئله‌ای «امّت اسلامی» است. من سالها است که بر روی واژه‌ای «امّت اسلامی»، بالخصوص متعمّداً تکیه میکنم تا ما فراموش نکنیم که یک امّتیم. بله، بعضی ایرانی هستیم، بعضی عراقی هستیم، بعضی شامی هستیم و غیرذلک، لکن این مرزها حقیقت «امّت اسلامی» را تغییر نمیدهد. همه‌ای سعی دشمنان اسلام این بوده است که ما را نسبت به هویت واحدی که اسمش «امّت اسلامی» است بی‌تفاوت کنند. این نمیشود که من خودم را مسلمان بدانم اما از رنجی که یک مسلمان در میانمار یا در غزه یا در هند یا در فلان جا میکشد، خودم را غافل بدانم؛ این امکان ندارد؛ این، خلاف تعالیم اسلامی و اصول اسلامی است. ممکن است شما، بشخصک، (۲) نتوانید یک کاری برای کمک به او انجام بدهید، اما همدلی و همدردی یک حقیقتی است؛ این بایست وجود داشته باشد.

بنده بیشتر تلاشم و هم‌تم در زمینه‌ای مسائل شیعه و سنّی و این مسائلی که وجود دارد در کشور، ناظر به این جهت است که ما عنوان «امّت اسلامی» را فراموش نکنیم. من خواهش میکنم آقایان در نمازهای جمعه، در اجتماعات بزرگی که در ارتباط با عناصر برجسته و زبده‌ای اهل سنّت در بخشهای مختلف تشکیل میشود، این عنوان «امّت اسلامی» را تکرار کنید. کاری کنید که ما به هوش بیاییم، بفهمیم که علاوه‌ای بر صفت ایرانی بودن، یک صفت بالاتر و مهم‌تری داریم و آن، مسلمان بودن و عضو امّت اسلامی بودن است؛ این یک نکته‌ای اصلی است.

نکته‌ای دوّم، این است که همین اجتماع چند ده نفره‌ای ما که اینجا نشسته‌ایم، قطعاً در دنیا دشمنانی را به عکس‌العمل وادار میکند؛ نفس همین نشستن ما دُور هم، یک عده‌ای را به عکس‌العمل وادار میکند. نمیخواهند این اتّفاق بیفتد، نمیخواهند اختلاف مذهبی وجود نداشته باشد. البته در این زمینه انگلیس‌ها صاحب تجربه‌ای بیشتری هستند، آمریکایی‌ها هم اخیراً از آنها یاد گرفته‌اند. ما باید بدانیم که عوامل مؤثّر فکری، تبلیغی، رسانه‌ای، اقتصادی دارند کار میکنند برای جدا کردن شیعه و سنّی در داخل کشور ما و در همه‌جای دیگر. در کشور ما از بعد از پیروزی انقلاب این فعّالیّت بیشتر شد؛ چندین برابر قبل از انقلاب. قبل از انقلاب دشمنان در داخل کشور کمتر در این زمینه فعّالیّت میکردند؛ بعد از انقلاب انگیزه پیدا کردند برای اینکه یک مایه‌ای اختلافی را تشدید کنند، به وجود بیاورند، و بهتر از همه چیز هم از نظر آنها اختلاف مذهبی بود؛ که یک عده‌ای را از این طرف وادار کنند که لَجّ آن طرف را دریاورد، اهانت کند، بدگویی کند، و یک عده‌ای را از آن طرف وادار کنند که نسبت به این طرف همان کار را انجام بدهد. این مخالفت وجود دارد؛ حالا که این مخالفت وجود دارد، علاجش این است که ما بر روی «وحدت» تکیه کنیم.

وحدت همان‌طور که ایشان اشاره کردند یک تاکتیک نیست، وحدت یک اصلی از اصول اسلام است، وحدت یک امر قرآنی است. اینکه میفرماید «وَ اعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَ لَا تَفَرَّقُوا» (۳) خیلی مهم است؛ یعنی در اعتصام به حبل‌الله هم که مهم‌ترین کارها است، اجتمعوا؛ [یعنی] اتِّفَاقِ حَتَّىٰ فِيهِ اِعْتِمَادٌ بِمَا احْتَمَىٰ که مظهرش مثلاً حج است، مظهرش نماز جمعه است؛ یعنی اجتماع حَتَّىٰ در اعتصام به حبل‌الله مورد نظر قرآن و شریعت اسلامی است؛ این خیلی به نظر مهم است. یا در این آیات سوره‌ای حجرات «وَ اِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَاصْلِحْهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ»؛ (۴) یعنی مسئله‌ای اتِّفَاقِ و اتِّحَادِ این قدر مهم است که اگر کسی بَغی کرد، باید با او مقاتله کرد، با آن مسلمان باید مقاتله کرد برای اینکه او را به وحدت برگردانیم؛ این قدر وحدت مهم است! اینها را نمیشود نادیده گرفت. بعد هم که «اِنَّ مَآلَ الْمُؤْمِنِينَ اِخْوَةٌ فَاصْلِحْهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ»؛ (۵) یعنی مسئله‌ای وحدت یک اصل قرآنی است و ما نباید از آن غفلت کنیم.

یک عدّه‌ای وحدت را مخدوش میکنند؛ بعضی دانسته، بعضی ندانسته. عوام از طرفین، ندانسته این کار را میکنند؛ خواص، خیلی‌شان دانسته این کار را میکنند؛ باید با اینها مقابله کرد. نمیفهمند؛ ضرر اختلاف مذهبی را برای دنیای اسلام، برای خود اسلام، برای امت اسلامی، برای یکایک ملت‌های مسلمان درک نمیکنند؛ انسان تعجب میکند که چطور این معنا را متوجه نمیشوند. جریان مخالف را تحریک میکنند؛ شما می‌بینید یک جریان تکفیر پیدا میشود، عالم شیعه را هم میزند، شیخ الاسلام (۶) سنج را هم میزند، مولوی حسین بزرگ (۷) بلوچستان را هم میزند؛ برایش فرقی نمیکند، برایش شیعه و سنی تفاوتی ندارد؛ با هر کسی که انگیزه‌ای وحدت در او هست، دشمنی میکند. خب، این دشمن است؛ از این معنا نمیشود اغماض کرد.

البتّه من خدا را واقعاً شاکرم که بحمدالله در سطح کشور، جامعه‌ای اهل سنت علمی‌رغم وجود این همه توطئه و انگیزه‌های خصمانه‌ای که وجود داشت، مقابله کردند، مبارزه کردند. ایشان اشاره کردند، ما از اهل سنت — چه در دفاع مقدّس، چه در جاهای دیگر — پانزده هزار شهید داشته‌ایم؛ در جاهای مختلف، علمای شهید [داشتیم]؛ چقدر از علمای اهل سنت در راه حق، در راه انقلاب به شهادت رسیدند. هدف ما عزّت امت اسلامی است؛ عزّت امت اسلامی هم جز با اتِّفَاقِ و اتِّحَادِ به دست نمی‌آید؛ باید همه در این زمینه تلاش کنیم.

امروز به نظر من یکی از واجبات قطعی، حمایت از مظلومان غزّه و فلسطین است؛ این قطعاً یکی از واجباتی است که خدای متعال سؤال خواهد کرد از ما در قیامت، اگر چنانچه به این واجب عمل نکنیم. هر

کس هر جور ميتواند؛ يکي ميتواند پول بدهد، يکي ميتواند سلاح بدهد، يکي ميتواند کمک سياسي بکند، يکي ميتواند تبليغ کند، در منبر، در نماز جمعه مطلب را بيان کند؛ اگر چنانچه ما از اين تکليف سريچي کنيم، قطعاً مسئول خواهيم بود. اميدواريم ان شاء الله خداي متعال امت اسلامي را سربلند کند.

من خيلي متشکرم از شما برادران عزيز که امروز اينجا تشريف آورديد و همچنين از آفای محمديان (۸) و دوستانشان که اين جلسه را ترتيب دادند و اين توفيق را براي من فراهم کردند که شما را اينجا زيارت کنم.

خدا ان شاء الله امت اسلامي را سربلند کند؛ خدا ان شاء الله دلهاي برادران مسلمان از فرقههاي مختلف و مذاهب مختلف را روزه روز به هم نزديکتر کند؛ مشترکات را به نظرشان بزرگ کند. ما اين قدر مشترکات داريم، اين مشترکات را نمي بينيم؛ غالباً روی موارد افتراق تکیه ميکنيم. خداوند ان شاء الله کمک کند که بتوانيم اين مسائل را عمل کنيم.

والسلام عليكم و رحمة الله و بركاته

۱) در ابتدای اين دیدار، مولوی عبدالرحمان چابهارى (از علمای اهل سنت سيستان و بلوچستان و امام جمعه ای چابهار)، مولوی عبدالرحيم خطیبی (از علمای اهل سنت هرمزگان و امام جمعه ای قشم) و ماموستا عبدالسلام امامی (از علمای اهل سنت آذربایجان غربی و امام جمعه ای مهاباد) مطالبی بيان کردند.

۲) به خودی خود، شخصاً

۳) سوره ای آل عمران، بخشی از آیه ای ۱۰۳؛ «و همگی به ريسمان خدا چنگ زنيد، و پراکنده نشويد...»

۴) سوره ای حجرات، بخشی از آیه ای ۹؛ «و اگر دو طایفه از مؤمنان با هم بجنگند، میان آن دو را اصلاح دهيد، و اگر [باز] يکي از آن دو بر ديگری تعدی کرد، با آن [طایفه ای] که تعدی میکند بجنگيد تا به فرمان خدا بازگردد...»

۵) سوره ای حجرات، بخشی از آیه ای ۱۰؛ «در حقيقت مؤمنان با هم برادرند، پس میان برادرانتان را سازش دهيد و از خدا پروا بداريد...»

۶) ماموستا محمّد شيخ الاسلام در تاريخ بيست و ششم شهريور سال ۱۳۸۸ در مقابل مسجد سيّد قطب سنندج مورد اصابت گلوله قرار گرفت و به شهادت رسيد.

۷) مولوی فيض محمّد حسين يّر، در بيست و دوّم ارديبهشت سال ۱۳۶۰ مورد سوء قصد قرار گرفت و بر اثر اصابت گلوله به شهادت رسيد.

(۸ حجت الاسلام محمد محمدیان (معاون ارتباطات حوزوی دفتر رهبر معظم انقلاب)